

Byforeningen for Odense vil have en arkitektskole: »Arkitektonisk er Odense blevet et udkantsdanmark«

Odense har brug for en arkitektskole, som vil give en tiltrængt bevidsthed om arkitektonisk kvalitet, mener blandt andre byforeningen, efter kommunen har afvist at få en stadsarkitekt. Rektorerne på de eksisterende arkitektskoler er skeptiske.

[FOR ABONNENTER](#)

AUTOMATISK OPLÆSNING

Når Odense ikke får en stadsarkitekt foreløbig, må byen i hvert fald have en arkitektskole for at sikre et arkitektonisk og byplanmæssigt miljø og en debat. For det er hårdt tiltrængt, mener Byforeningen for Odense.

»Arkitektonisk er vi blevet et udkantsdanmark. Tag herover og se. Vores nybyggeri forarger ingen. Det er nydeligt og kedeligt. Og så er det billigt,« siger Jarl Abrahamsen, arkitekt og bestyrelsesmedlem i Byforeningen for Odense.

Arkitekt Jarl Abrahamsen.

Foreningen har længe kæmpet for, at Odense skulle have en stadsarkitekt. Men en byrådsbeslutning fra efteråret om at nedsætte et arkitekturråd betyder efter alt at dømme, at der ikke vil blive brugt ressourcer på en stadsarkitekt.

Læs også: Byforeningen for Odense undrer sig: Odense får et arkitektråd fremfor en stadsarkitekt

En arkitektskole kunne være det, der alligevel sikre et arkitekturfokus i byen, mener byforeningen. For et studiemiljø med unge mennesker med interesse og viden om byggeri ville smitte af på den kommunale byplanlægning og debatterne om arkitektur, lyder argumentet.

»Vi kunne godt klare at blive 'pumpet' af nogle unge med en masse urealistiske og realistiske ideer. Jeg savner en mere frodig og modig debat. Jeg savner i det hele taget en debat,« siger Jarl Abrahamsen.

Ekstremt mange arkitekter i Aarhus

Arkitekten savner også fagfæller i byen.

»Der er *ekstremt* mange arkitekter i Aarhus, og der er *ekstremt* få arkitekter i Odense,« siger han.

Vores nybyggeri forarger ingen. Det er nydeligt og kedeligt. Og så er det billigt

Jarl Abrahamsen, arkitekt og bestyrelsesmedlem,
Byforeningen for Odense

Det ærgrer ham at se væsentlige arkitektopgaver blive udbudt til tegnestuer uden for byen, fordi Odense hverken har uddannede arkitekter nok boende eller praktikanter, der kunne gøre det muligt for de få tegnestuer at deltage i konkurrencer.

Alt sammen noget en arkitektskole kunne rette op på, mener han. For studerende bosætter sig ofte i de byer, hvor de har studeret, fordi de møder deres partner i studieårene og dernæst stifter familie.

Odense oplever ketchupeffekten

Byforeningen får støtte fra en lidt uventet kant: Den radikale børn- og ungerådmand, Susanne Crawley, har [tidligere udtalt til Fyens Stiftstidende](#), at hun bakker op om foreningens forslag om en arkitektskole. Det har fået en læser i en onlinekommentar til at opfordre Crawley til at holde sig til børne- og ungeområdet – eller forlade posten.

Men Susanne Crawley mener godt, at børne- og ungeområdet kan være relevant at bringe ind i diskussionen om en arkitektskole.

Susanne Crawley.

»Selv om jeg er børn- og ungerådmand, betyder byudvikling meget for mig. Og jeg kan se fra mit eget område, at når det gælder børnetandplejen, kan man ikke kan rekruttere dem, fordi uddannelsen ikke ligger her i byen – det gælder også arkitektfaget,« siger Crawley til Politiken Byrum.

»Odense er en by, der vokster helt vildt for øjeblikket, og derfor er det gået hurtigt med at få bygget, uden at der er stillet krav til arkitektur og funktion.«

Vi har fået rigtig meget hvid beton – meget hurtigt bygget på havnen – som ikke forskønner området, og hvor der heller ikke er meget liv mellem bygningerne

Susanne Crawley, børne- og ungerådmand (R)

Den radikale rådmand ser Odense som en soveby, der blev ekstremt ramt af den økonomiske krise. Det har taget tid at komme ovenpå, og derfor har der, efter hendes vurdering, ikke været stillet krav til kvaliteten af byggeriet.

Læs også: Byforening i debatindlæg om Odenses fravalg af stadsarkitekt: Hvor er den faglige omsorg for det byggede miljø?

»Der er gået hul på ketchupflasken, og mange ting går godt. Men det er også nu, der skal stilles krav til det, der bygges, så vi både kan holde ud at se på det, og så man husker at tænke funktionerne ind og lige husker at bygge de børneinstitutioner, vi skal bruge.«

Og det er bestemt ikke alt, der går godt mener rådmanden.

»Vi har fået rigtig meget hvid beton – meget hurtigt bygget på havnen – som ikke forskønner området, og hvor der heller ikke er meget liv mellem bygningerne.«

Lad os være realistiske

Torben Nielsen, rektor på Arkitektskolen Aarhus, kan godt forstå behovet i Odense. Men han tror ikke, byen kommer igennem med ønsket og kan heller ikke bakke op om det.

»Man skal tænke på, hvad der skal til for at have en arkitektskole for øjeblikket. Forskningen er så stor en del af det at undervise og drive en institution. Det kræver, at man opbygger en kritisk masse, og det er et kæmpestort arbejde. Det er

ikke den rigtige måde i et land af vores størrelse,« siger Torben Nielsen, hvis egen skole for øjeblikket reduceres årligt med 30 elever.

Torben Nielsen.

Er det, fordi du er bange for, at der går noget fra jer?

»De mangler en kritisk masse, og når man reducerer vores antal elever, risikerer man at udhule det, der er vores uddannelse. De skulle meget hellere gå i dialog med de eksisterende arkitektuddannelser. Fyn ligger jo lige midt imellem de to, og vi vil gerne spille en rolle og for eksempel tale om at etablere noget med en centerlignende karakter. Det ser jeg som en del af mit job. Men lad os være realistiske,« siger Torben Nielsen.

Hans kollega på KADK, Lene Dammand Lund, er enig.

»For at sikre arkitektuddannelser af høj kvalitet fremover, skal der være et solidt uddannelses- og forskningsmæssigt fundament, der kan understøtte, at de studerende kan tackle de store kompleksiteter, de møder i arkitektfaget. Det er samtidig vigtig at tilføre nye kompetencer samlet omkring de to uddannelser, vi har i dag. Vi har blandt andet brug for mere specialviden inden for felter som bæredygtighed og nye digitale teknologier, som kan supplere de mere klassiske discipliner,« skriver hun i en mail.

Lene Dammand Lund.

Jarl Abrahamsen, Byforeningen for Odense, forstår godt, at rektorerne fra Aarhus og København»kæmper for deres«.

Men han synes, forskningsargumentet er »lidt luftigt.«

»Jeg ved ikke, hvor det fantastiske forskning er, som ikke kan lade sig gøre her. Hvorfor skal man være mange for at forske? Man kunne vel lige så godt sige, der var en lille kompetent gruppe, der forskede,« foreslår Jarl Abrahamsen.

Som eksempel giver han Syddansk Universitet, hvor den kommende arkitektskole kunne samarbejde med idrætsfakultetet og få nogle spændende resultater.

»Det gælder jo om at finde noget, der ikke laves andre steder. Vi er ikke ude på at lave en kopi af de andre skoler.«